U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci navrhovatele: **M. S.**, zastoupen Mgr. Pavlem Černým, advokátem se sídlem Dvořákova 13, Brno, proti odpůrci: **Jihomoravský kraj,** se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, zastoupen JUDr. Petrem Fialou, advokátem se sídlem Mezníkova 273/13, Brno, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje, vydaných usnesením zastupitelstva č. 1552/11/Z25 na 25. zasedání zastupitelstva dne 22. 9. 2011,

takto:

I. Návrh **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Navrhovateli **se vrací** soudní poplatek ve výši 5.000 Kč z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Pavla Černého, advokáta; poplatek bude vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1.] Dne 28. 12. 2011 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno navrhovatelovo podání, kterým se domáhá zrušení části opatření obecné povahy – Zásad územního rozvoje Jihomoravského kraje, vydaného usnesením zastupitelstva Jihomoravského kraje č. 1552/11/Z25 na zasedání dne 22. 9. 2011 (dále jen „ZÚR JMK“), a to v části vymezující územní rezervu pro koridor vysokorychlostní trati DR 39 VRT Brno – Vyškov – hranice (- Přerov – Ostrava) a v části vymezující nadregionální biokoridor NRBK 08 na území obce Hlubočany.

[2.] Navrhovatel ve výše uvedeném podání tvrdí, že byl vydáním uvedeného opatření obecné povahy zkrácen na svých právech a to zejména na vlastnickém právu a na právu svobodného podnikání. Jak vymezení územní rezervy pro koridor vysokorychlostní trati DR 39, tak vymezení nadregionálního biokoridoru NRBK 08, považuje navrhovatel vzhledem k zásahu do jeho práv a možnosti zvolit šetrnější variantu za neproporcionální zásah do jeho práv. Aktivní žalobní legitimaci navrhovatel dovozuje z vlastnictví pozemku parc. č. 2534 a spoluvlastnictví ideální poloviny pozemků parc. č. 2804 a parc. č. 2806, to

vše v k. ú. Hlubočany, obci Hlubočany, zapsáno u katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Vyškov. Právě na těchto pozemcích jsou dle navrhovatele v ZÚR JMK vymezeny územní rezervy pro výše uvedené koridory.

[3.] Dne 4. 1. 2012 Nejvyšší správní soud obdržel podání odpůrce označené jako „*žádost o přerušení řízení*“. Odpůrce v něm soud upozornil, že ve věci vedené pod sp. zn. 9 Ao 7/2011, která se rovněž týká téhož opatření obecné povahy ZÚR JMK, požaduje, aby soud návrh odmítl pro předčasnost. Podle odpůrce totiž napadené opatření obecné povahy nenabylo ještě v den podání návrhu účinnosti, neboť na několika úředních deskách dotčených obcí nebyla veřejná vyhláška oznámení o přijetí opatření obecné povahy ZÚR JMK řádně vyvěšena. Odpůrce dále uvádí, že výsledek řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 9 Ao 7/2011 může mít významný vliv na rozhodování soudu o věci samé také v řízení vedeném pod sp. zn. 1 Ao 8/2011. S přihlédnutím k principu ekonomie řízení a krátkosti lhůt pro rozhodnutí o návrhu na zrušení opatření obecné povahy proto odpůrce navrhuje, aby předseda senátu řízení vedené pod sp. zn. 1 Ao 8/2011 přerušil do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 9 Ao 7/2011.

[4.] Dne 6. 1. 2012 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno vyjádření odpůrce ve věci návrhu na zrušení části opatření obecní povahy ZÚR JMK. Ve vyjádření odpůrce zopakoval a dále rozvedl svůj právní názor, týkající se předčasnosti návrhu navrhovatele. Odpůrce dále uvedl, že nezpochybňuje aktivní procesní legitimaci navrhovatele, avšak zpochybňuj jeho aktivní věcnou legitimaci. Odpůrce dále uvádí, že obsah námitek uplatněných v návrhu se shoduje s obsahem námitek jím podaných připomínek, které byly v procesu schvalování ZÚR JMK vypořádány a dále rozvádí svoji argumentaci. Odpůrce navrhuje, aby soud návrh odmítnul jako předčasný nebo jej jako nedůvodný zamítl.

[5.] Nejvyšší správní soud vydal dne 17. 1. 2012 usnesení č. j. 9 Ao 7/2011 - 378, kterým postoupil věc rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu. Protože se návrh projednávaný prvním senátem pod sp. zn. 1 Ao 8 /2011 týkal týchž zásad územního rozvoje, bylo zřejmé, že výsledné posouzení předkládané právní otázky rozšířeným senátem může mít nepochybně vliv také na posouzení této věci, resp. na posouzení účinnosti ZÚR JMK a tedy i naplnění samotných podmínek řízení před správním soudem. Předseda senátu následně v souladu s § 48 odst. 3 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), usnesením ze dne 18. 1. 2012, č. j. 1 Ao 8/2011 - 37, řízení přerušil. Po rozhodnutí rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 9 Ao 7/2011 - 489, a prvního senátu ve věci vedené pod sp. zn. 1 Ao 7/2011 předseda senátu vydal usnesení ze dne 12. 7. 2012, č. j. 1 Ao 8/2011 - 45, dle něhož se v řízení pokračuje (§ 48 odst. 4 a 5 s. ř. s.).

[6.] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou naplněny podmínky řízení. Podmínky, za nichž soud může jednat ve věci samé, tvoří v případě řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části a) aktivní legitimace navrhovatelů, b) existence předmětu řízení (opatření obecné povahy) a c) formulace návrhu, vše v souladu s podmínkami vyplývajícími z § 101a s. ř. s., shodně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, č. j. 6 Ao 6/2010 – 103.

[7.] Rozsudkem Nejvyššího správního soudu, ústně vyhlášeným dne 21. 6. 2012 ve věci vedené pod sp. zn. 1 Ao 7/2011, byly dnem jeho vyhlášení napadené ZÚR JMK zrušeny jako celek. V řízení vedeném zdejším soudem pod sp. zn. 1 Ao 8/2011, které se týká shodného opatření obecné povahy – ZÚR JMK, tak odpadnul předmět řízení. Jelikož neexistující předmět řízení je neodstranitelnou absentující podmínkou řízení, nejsou tak naplněny podmínky řízení. Z tohoto důvodu musel soud dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. návrh na zrušení části ZÚR JMK odmítnout.

[8.] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., dle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vedle toho soud přihlédl k ustanovení § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, dle něhož platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Podle § 10a odst. 1 téhož zákona pak platí, že v případech, kdy je soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatku, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl. S ohledem na skutečnost, že v daném případě byl návrh odmítnut ještě před prvním jednáním (chybějící předmět řízení je neodstranitelnou absentující podmínkou řízení), rozhodl soud také o vrácení soudního poplatku navrhovateli, a to k rukám jeho zástupce. K tomu byla stanovena lhůta v délce 30 dnů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2012

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu